

SCENARIUSZ ADORACJI

28 STYCZNIA 2020

Modlitwa w ciszy - wzbudzenie duchowej jedności z Rodakami w Europie Zachodniej, którzy w tym samym dniu w PMK i Polonijnych Ośrodkach Duszpasterskich podejmują Adorację Najświętszego Sakramentu.

Ewangelia z dnia (Mk 3, 31-35)

Nadeszła Matka Jezusa i bracia i stojąc na dworze, posłali po Niego, aby Go przywołać. A tłum ludzi siedział wokół Niego, gdy Mu powiedzieli: «Oto Twoja Matka i bracia na dworze szukają Ciebie».

Odpowiedział im: «Któż jest moją matką i którzy są moimi braćmi?» I spoglądając na siedzących dookoła Niego, rzekł: «Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Bożą, ten jest Mi bratem, siostrą i matką».

Medytacja w ciszy nad treścią przeczytanego Słowa Bożego.

Uwielbienie Jezusa Eucharystycznego, przeproszenie, dziękczynienie i prośba wg własnej inwencji.

Z Encykliki „Ecclesia de Eucharistia” n.17

Gdy w Komunii św. przyjmujemy Ciało i Krew Chrystusa, przekazuje On nam także swego Ducha. Św. Efreem pisze: « Nazwał chleb swoim żyjącym Ciałem, nappełnił go sobą samym i swoim Duchem. (...) A kto go z wiarą spożywa, spożywa Ogień i Ducha. (...) Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy, spożywajcie z tym Ducha Świętego. Prawdziwie bowiem to jest moje Ciało, i kto je spożywa, będzie żył na wieki ».²⁷ Kościół prosi o ten Boski Dar, źródło każdego innego daru, w epiklezie eucharystycznej. Czytamy, na przykład, w Boskiej liturgii św. Jana Chryzostoma: « Ciebie wzywamy, Ciebie prosimy i błagamy: ześlij swojego Ducha Świętego na nas i na te dary [...], aby stały się dla tych, którzy w nich uczestniczyć będą, oczyszczeniem duszy, odpuszczeniem grzechów, komunią z Duchem Świętym ».²⁸ A w Mszałe Rzymskim celebrans modli się: « Spraw, abyśmy posileni Ciałem i Krwią Twojego Syna i nappełnieni Duchem Świętym, stali się jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie ».²⁹ W ten sposób, przez dar swojego Ciała i swojej Krwi, Chrystus pomnaża w nas dar swojego Ducha, wylanego już w Chrzcie św. i udzielonego jako « pieczęć » w sakramencie Bierzmowania.

Refleksja w ciszy nad treścią przeczytanego tekstu.

Z Encykliki św. Jana Pawła II „Ecclesia de Eucharistia” n.18

Aklamacja, jaką lud wypowiada po konsekracji, celowo kończy się słowami wskazującymi na wymiar eschatologiczny Ofiary eucharystycznej (por. 1 Kor 11, 26): « oczekujemy Twego przyjścia w chwale ». Eucharystia kieruje do ostatecznego celu, jest przedsmakiem pełni radości obiecanej przez Chrystusa (por. J 15, 11); w pewnym sensie jest antycypacją Raju – w niej « otrzymujemy zadatek przyszłej chwały ».³⁰ W Eucharystii wszystko wyraża pełne nadziei oczekiwanie « przyjścia naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa ».³¹ Kto się karmi Chrystusem w Eucharystii, nie potrzebuje wyczekiwać zaświatów, żeby otrzymać życie wieczne: posiada je już na ziemi, jako przedsmak przyszłej pełni, która obejmie człowieka do końca. W Eucharystii otrzymujemy także gwarancję zmartwychwstania ciał, które nastąpi na końcu świata: « Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym » (J 6, 54). Ta gwarancja przyszłego zmartwychwstania wypływa z faktu, że Ciało Syna Bożego, pozostawione jako pokarm, jest chwalebny Ciałem Zmartwychwstałego. W Eucharystii – żeby tak powiedzieć – staje się dostępna « tajemnica » zmartwychwstania. Dlatego też słusznie św. Ignacy Antiocheński określał Chleb eucharystyczny jako « lekarstwo nieśmiertelności, antidotum na śmierć »

Refleksja w ciszy nad treścią przeczytanego tekstu.

Litania do św. Jana Pawła II lub św. Pawła VI .